

Nieuwsbrief februari 2026

Lieve vrienden,

Het nieuwe jaar is alweer twee maanden oud. Als gezin zijn we ons rustig aan het voorbereiden op het verlot dat voor ons ligt.

Maar voordat we daar iets meer over vertellen nemen we je in deze brief graag mee naar Madagascar, naar de dorpen, de mensen, en de verhalen die ons werk en leven hier definiëren. Bedankt dat jullie met ons meeleven, meebidden en meestrijden.

Plotseling naar Nederland

In de vorige nieuwsbrief vertelde we dat het werk op Madagascar eigenlijk nooit voorspelbaar. Soms voelt het alsof we vooral zitten te wachten, en soms lijkt alles tegelijk te gebeuren.

Als je dan ineens zo'n drukke periode hebt lijken ander zaken ook wel plotseling te gebeuren. Een paar dagen voor Kerst kregen we het bericht dat Jurgen's vader met spoed opgenomen was in een verzorgingshuis. Een dag later weer een bericht: *"Vader gaat waarschijnlijk sterven, hoe lang het gaat duren? Dat kan een kwestie van dagen zijn, maar ook van weken."*

Ondanks dat het bericht plotseling kwam, was het niet onverwacht. Jurgen's vader was al geruime tijd aan het verslechteren. Dementie deed zijn destructieve werk.

Op 29 februari vloog ik (Jurgen), samen met Abbey, naar Nederland. Vader was nog niet gestorven dus hopelijk zouden we hem nog even zien. Tijdens de overstap in Ethiopië kregen we het bericht dat hij ons was ontvallen. Dat was even slikken!

Gelukkig heb ik altijd alles tegen mijn vader kunnen zeggen wat er echt toe deed. Ik had geen onuitgesproken zaken. Elke keer dat we elkaar zagen of elkaar hoorde over de telefoon even vertellen hoe veel ik van hem hield. Een goede gewoonte die we vaak vergeten, maar in dit soort gevallen duidelijk wordt waarom het goed is om te doen.

Een geluk bij een ongeluk

Ondanks dat de reden om naar Nederland te komen minder leuk is hebben we ook kunnen genieten van onze tijd. De eerste week verbleven we bij Katja's vader, wat supergezellig was. Na de begrafenis zijn we naar Drenthe gegaan en zijn we nog twee weken bij Vanya gebleven. Abbey sliep bij Vanya in huis en ik kon in de logeerkamer van Katja's moeder verblijven.

En terwijl heel Nederland te kampen had met allerlei kleuren-codes, hebben wij vooral kunnen genieten van de sneeuw en het samenzijn. Doordat het openbare vervoer in Drenthe en Groningen grotendeels stillag, moest Vanya haar studie thuis voortzetten. Dat betekende dat we elkaar lekker veel konden zien en dat we 's middags even fijn in het besneeuwde bos of landschap konden gaan wandelen.

Opnieuw in het dorp

Op het moment van schrijven zijn we natuurlijk alweer terug op Madagaskar. Na een paar weken is het ook weer goed om bij Katja en de andere kinderen te zijn.

Het bezoek aan Nederland maakte dat we sommige plannen even vooruit moesten schuiven. Aanvankelijk wilden we in december nog een trip naar het dorp maken om daar wederom een groep.

Malagasy evangelisten te ontvangen. Gelukkig is het op Madagaskar geen groot probleem om programma's te veranderen. Een nieuwe tijd en afspraak was snel gemaakt.

Maandag, 9 februari, ben ik met Dani en Siemen afgereisd naar ons dorp. Onze eerste taak was om het huis weer schoon te maken. Spinnenwebben, ratten uitwerpselen, dode beestje, en stof ... heel veel stof. Het is iedere keer weer even kijken of alles het nog doet. Gelukkig waren de elektriciteitsdraden van de zonnepanelen nog in orde, maar de waterleiding vanaf de watertank tot aan het toilet was wel gebroken. Ach, het houdt je van de straat zullen we maar zeggen.

Drukke van belang

Alles gerepareerd en schoongemaakt, dus Op 12 februari konden we de groep evangelisten ontvangen. We konden ze pas iets later op de dag ophalen omdat diverse hellingen eerder op de ochtend nog te modderig en glad waren. De zon had genoeg geschenen om de weg rond 13:00 weer gangbaar te maken.

Het was een blij weerzien van oude bekenden en nieuwe gezichten. Tien mensen totaal, acht mannen en twee dames. Allemaal van verschillen stammen en gebieden op Madagaskar: Vezo, Tsimihetsy, Antaimoro, Mahafaly, Masikoro. Wat een rijkdom om te zien hoe mensen uit alle hoeken van Madagascar samenkomen, met eensgezind in het Evangelie. Ze komen elk met hun eigen dialect wat betekent dat ons vertaalwerk, hard nodig hebben om de Antanala taal te begrijpen en spreken. Gelukkig worden ze door lokale christenen uit Maroamboka enthousiast geholpen. De lokale mensen kennen de dorpen, ze kennen de cultuur, en mensen vertrouwen hen.

Het is mooi om van onze dorpelingen te horen dat de gasten meer dan welkom zijn. Ter loops wordt dan wel even gezegd dat het soms lastig is om hen te verstaan en om zichzelf verstaanbaar te maken aan hen. Het mag de pret niet drukken! De mensen in ons gebied waarderen het enorm dat deze 'vreemdelingen' zijn gekomen om hen het evangelie uit te leggen. De mensen hangen aan hun lippen. Toch blijft het een vreemde gewaarworden dat ik, de blanke man uit een ver land, af en toe nog steeds als woordenboek moet functioneren: *"Vader van Vanya!? Wat betekent dit woord en hoe spreek je dat woord uit? En hoe moeten we de mensen nu eigenlijk begroeten?"* ...

Het bemoedigt ons enorm om te zien dat het werk niet alleen door ons gedaan wordt—, maar nu vooral door hen zélf. Dat is precies wat we jarenlang hebben gebeden.

Toen ... De terugreis, en de Heer was er bij!

Toen moesten Dani, Siemen en ik nog terug naar de hoofdstad. Het is een rit van 540 kilometer en als we die in één keer zouden rijden doen we daar 18 uur over. We doen het dus altijd in tweeën. We wilden er voor het weekend zijn zodat we Dani's 15de verjaardag (21 februari) konden vieren.

Op de tweede dag reizen kwam er een rare lucht in de auto. Aanvankelijk dachten we aan de vuurtjes die langs de kant van de weg gestookt waren. Maar o wee! Al snel kwamen we tot een abrupte stilstand ... De auto was oververhit en de temperatuurmeter had het niet aangegeven. Motorkap open en kijken. Ja hoor, de koelvloeistofslang was compleet opengebarsten. We zaten nog dik 11 uur rijden van de hoofdstad af.

Na even nadenken eerst Katja maar even opgebeld om te zeggen dat we voorlopig nog niet thuis zouden komen. Daarna belde ik Peter van Buuren in Tana. Zijn monteurs hebben de auto altijd in onderhoud. Zij kenden wel een goede monteur bij ons in de buurt. Die monteurs kwamen naar ons toe en nadat de auto afgekoeld was werd de radiator gevuld met water en reden we langzaam terug naar een stadje waar we zojuist doorheen waren gereisd.

De diagnose was snel, de oplossing minder. Door de enorme hitte was de cilinderkop verbogen en moest dus afgevlakt worden. Met een nieuw koppakking zou alles weer goed moeten zijn. Jammer genoeg was het minder eenvoudig. De cilinderkop lekte nog steeds en daar konden ze niets aan doen.

Na drie dagen sleutelen, beslisten we dat we dan maar met kunst en vliegwerk door moesten rijden naar Antananarivo. Er werd een jerrycan met water op het dak geplaatst. Vanaf de jerrycan een tuinslang de radiator in en zo konden we de auto continue voorzien van koelwater. Het idee was goed, maar het weer werkte niet mee. Het was bloedheet en de auto raakte na 10 minuten alweer oververhit.

Wat nu? Dani stelde voor om de Heer om koud weer te vragen. Hij had het nauwelijks gebeden of de kraakheldere lucht trok helemaal dicht met zware regenwolken.

Het begon te regenen zoals je dat maar weinig ziet. Het bleef regenen en elke keer als we verder op de route een heldere lucht zagen, trok deze dicht op het moment dat we daar aankwamen. Dit koelde de dag zo snel af dat we daardoor alleen nog maar om de 35 minuten de jerrycan moesten omwisselen met een volle. U kunt zich wel voorstellen dat we zwaar onder de indruk waren van Gods ingrijpen! Hij is goed en betrouwbaar!

We kwamen na 16 uur en 30 keer omwisselen van de jerrycans, op zondagochtend om 03:30 thuis. We zijn de hele dag en nacht doorgereden. Wat een avontuur!

En Dani's verjaardag? Die hebben we na een paar uur flink slapen alsnog gevierd met een heerlijke zelfgemaakte appeltaart.

In de garage

De auto staat nu bij Peter in de garage. De monteurs zijn gelijk aan de gang gegaan en hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt om het hele blok na te lopen. Nu is het alleen nog een kwestie van zoeken naar een cilinderkop. Die zijn nieuw te krijgen, maar nieuwe Nissan Patrol cilinderkop is niet te betalen. Gelukkig zijn er ook goede tweedehands cilinderkoppen te vinden. Die moeten dan alleen even netjes afgevlakt worden. Toch kosten deze tweedehands ook al snel 600 Euro. We hebben nog wel een buffer in ons autofonds, maar dat is niet toereikend. Misschien kunt u in gebed kijken of u een extraatje kunt geven?

Op deze pagina kunt u lezen hoe u kunt geven voor de auto:

<https://www.jurgenenkatja.nl/geven/>

Verlof naar Nederland

Zoals gezegd zijn we ons ook aan het voorbereiden op het verlof naar Nederland. Issa hoopt zijn eindexamen te gaan doen en ook Abbey zal alvast voor enkele vakken examen doen. Dankzij Katja zijn ze straks prima voorbereid.

Naast lesgeven is Katja veel bezig met het schoolprogramma voor dit jaar en nieuw schoolmateriaal—wat mag mee terug naar Nederland en welke materialen nemen we straks weer mee naar Madagaskar.

Inmiddels zijn de tickets geboekt en hopen we 8 april weer op eigen bodem te landen. We kunnen weer terecht in het huis van Johan en Miranda van Bijsterveld in Oudewater. Via stichting hand mogen we straks ook een auto lenen zodat we ook mobiel zijn. We zijn dankbaar dat dit zo fijn en snel geregeld kon worden.

Inmiddels hebben we ook al de eerste afspraken gemaakt wat betreft presentaties en woordverklaringen. Op onze website kunt je zien waar we uitgenodigd zijn:

<https://www.jurgenenkatja.nl/agenda/>

Tot slot

Als we terugkijken op alles wat we hier mogen ondernemen, dan wordt één ding heel duidelijk: God is trouw. In alles!

We kunnen plannen maken, maar het is de Heer die het werk leidt. En we zijn dankbaar dat we het samen met jullie mogen doen—met jullie gebed, jullie betrokkenheid, ondersteuning, en bemoediging. Laten we samen blijven vertrouwen op Hem. Want, God is goed—altijd. En altijd—God is goed.

Dank jullie wel.

Katja, Jurgen en de kinderen Hofmann

Jurgen & Katja

God dienen op Madagaskar

Volg ons

<https://www.jurgenenkatja.nl/>
<https://eu.aimint.org/>
<https://gab.com/jurgenenkatja>
<facebook.com/jurgenenkatja>
[Vaovao Mahafaly Antanala](https://www.youtube.com/user/jurgenenkatja)
[youtube.com/user/jurgenenkatja](https://www.youtube.com/user/jurgenenkatja)
<https://odysee.com/@jurgenenkatja>

Contact

Jurgen & Katja Hofmann
Vanya, Issa, Abbey, Dani & Siemen
Postadres:
BP714, Antananarivo 101
Madagaskar
contact@jurgenenkatja.nl
Contact persoon Nederland:
David Pavlotzky
Tel: +31 (0)6-54203683
Ga naar onze website voor andere manieren van contact.

Geven?

<https://www.jurgenenkatja.nl/geven/>
Of zelf:
IBAN: NL91 RABO 0155 6577 12
T.a.v.:
'AIM International' te Wageningen
O.v.v. :
Project Zendingswerk Madagaskar
Of voor de auto:
Project Zendingswerk Madagaskar – auto*
Uw giften zijn fiscaal aftrekbaar
finance.nl@aimint.org
Tel.: 0317-712467

**Het geld in het autofonds gebruiken we tevens voor onderhoud van de motor, maar afgezien van nieuwe banden verwachten we geen grote kosten.*

Gebeds/dankpunten:

Dankbaar zijn we, omdat:

- 1) we een grote en machtige God dienen;
- 2) de lokale christenen in en rond Maroamboka enthousiast helpen met evangelisatie;
- 3) we bijna op verlof mogen komen;
- 4) de examenvorbereidingen van Issa en Abbey supergoed gaan.

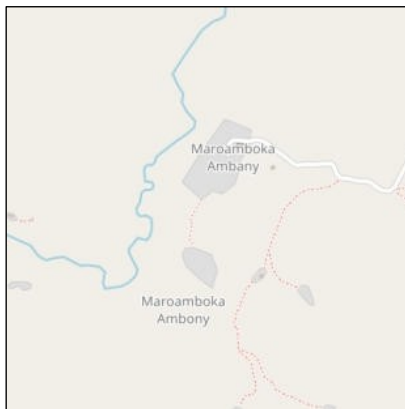
Bidt voor/dat

- 5) onze financiële stand weer op peil komt;
- 6) het vertaalwerk en verspreiding;
- 7) het vertaalwerk van het boek Genesis;
- 8) de extra kosten voor de auto gedekt zullen worden;
- 9) Katja, omdat ze nog veel moet plannen voor het verlof; en dat ze tussendoor genoeg rust zal vinden.

Waar dienen we?

Locatie Openstreet Maps:
Maroamboka, Madagaskar-**21.595 06/47.87529**

Locatie Google Maps:
Maroamboka, Madagaskar-**21.595 055,47.875621**

Disclaimer

We zijn heel dankbaar voor uw interesse in ons werk onder de Antanala mensen op Madagaskar. We waarderen de betrokkenheid en ondersteuning van de mensen die God om ons heen heeft gezet. Dit werk is veel groter dan ons gezin en we zouden het niet alleen kunnen doen. U hebt zich ofwel opgegeven voor deze nieuwsbrief of u hebt een belangrijke rol gespeeld in onze levens waardoor we dachten dat u graag op de hoogte zou willen blijven wat betreft onze 'reis'. Als u de nieuwsbrief niet langer wilt ontvangen kunt u zich afmelden via de link hieronder:

afmelden@jurgenenkatja.nl